1878. V. évfolyam. 27. szám. Debreczen, Csütörtök február 7.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hetfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.

Egész évre	10 frt.
Félévre	5 frt.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy hóra	1 frt.

Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban *Kutasi Imre nyomdájában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

Hirdetési dij:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel. — A hirdetmények a szerkesztőségben és kiadói irodában.
Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába piaczutcza, Szabó Lajos ház, 1712. sz. alatt czimezendők.

Debreczen, febr. 7.

A párisi szerződést aláirt hatalmak készülnek a bécsi congressusra, Oroszország pedig — készül a háborura!

Kronstadt, Modlin, Tula, Nikolajew fegyvergyáraiban lázas tevékenységet fejtenek ki.

Torpedók és torpedó-sajkákról ezrével gondoskodnak! Amerikai czégekkel folyton uj szerződések köttetnek, Szt.-Pétervárott nagy mennyiségü hadi fölszerelések gyors szállitása tárgyában.

A philadelphiai Baldwin czégnél a megrendelt vasuti gőzmozdonyok és seregszállitásra szolgálandó waggonok elkészitése erélyesen megsürgettetett.

De a mindenről aggályosan gondoskodó Newa melletti harczias, elszánt politikusok az actio gépezetének bő kenőcséről a „nervus rerumról“ sem teledkeztek meg.

És jó, hogy sietségökben erről sem feledkeztek meg! Mert valóban egy kis 250 milliónyi rubelre rugó államkölcsönnek a mai európai pénzviszonyok közti olyan Mózes vesszejével való előteremtése nem utolsó dolog ám!

Ezen véleményben látszanak lenni a párisi és londoni nagy pénztőzsérek is, kik ugyancsak elmélázva csóválgatják fejöket az orosz kölcsönviszketeg fölött!

Hiszen pénz volna elég; a muszkáknál, csak a biztos zálogadáson mulik a dolog!

Mert hiszen valljuk meg a dolgot ugy a hogy van; az a nagy Oroszország, a mely magában Európában százezernél több négyszög mértföldet foglal el, — nemzetiségi szempontból mégis csak — fogalom!

Már pedig jelenleg Európában a nemzetiségi egység nyom a latban még a pénztőzsséreknél is!

Németország nemzeti egységével kérkedik, Olaszország szintén, az apró délszláv népek mindannyian ezt a büvszót irták föl zászlójukra... de azért a panslavismust még sem ugy magyarázzák, mint a — hóditó Oroszország szeretné!

Mindegyik szláv, vagy magát most annak valló népecske pártolta az orosz háborut a törökök ellen — de nem azzal az utógondolattal, hogy egykor a szláv moloch, a nagy Oroszország által nagy kegyesen bekebeleztessék.

A mi birodalmunk összes népei a historiai pragmaticus összetartozás elvét,— és örömmel vallják; a mi birodalmunk egyik fele az ausztriai, a másik a magyar, és józan polgárai e két fogalmat a szent jog és szabadság talpkövére állitották...

Oroszország azonban a véres erőszak, az álnemzetiség, az absolutismus által összetákolt és biztos jövővel nem biró — államférczmü, melynek nem a népek fölszabaditása, hanem leigázása a valódi végczélja!

A külföldi pénzpiacz előtt, valahányszor Oroszország kölcsönért fordul hozzá, mindannyiszor megjelenik a legyilkolt Lengyelország óva-intő véres szelleme!

És azért nem hiszszük, hogy Oroszországnak könnyü lenne uj kölcsönt szerezni!

No de hiszen akadnak a világon va banque játékosok is, a ki mer az néha nyer!

Azt azonban nem tehetjük föl, hogy Oroszországnak egész Európával szemben ezuttal nyert ügye lenne!

Az Oroszország részéről emelt, a levegőben szállongó követelmények és igények oly merészek, — legujabban a Bosporusban követeli Törökországtól egy pontnak átadását — és annyira sértik egész Európa vitális érdekeit, hogy Oroszországnak ismét egy európai coalitióval kellend leszámolnia!

És lehet, hogy Oroszország csak azért csigázza fel annyira követelményeit Törökországgal, illetve Europával szemben, mert tudja, hogy igen háttérbe fog azokkal szorittatni.

A török tengerészet az egész orosz-török háboruban nem lépett föl oly erélylyel, mint tegnapról a táviró jelzi.

A görögök állitólag abbani félelmökben emeltek Törökország ellen fegyvert, mert attól tartanak, hogy a hellen elem rovására fog gyarapulni a szlavság, igazabban azonban orosz bujtogatás folytán!

De legyen bármint. Hobart pasa megjelent török hajórajával az athenaei Pyräus kikötőben és a görögök, bár a hatalmak konsulai megigérték, hogy ha a Pyräus nem erősittetik, Athen bombáztatni nem fog — sietnek visszarendelni seregeiket török területről.

Bár Oroszországgal szemben is akadna egy ilyen Hobart pasa . . . és ennek szerepére a bécsi congressus van hivatva!

— **Sir Henry Elliot**, az uj angol nagykövet tegnapelőtt délután 2 órakor nyujtotta át ünnepélyesen megbizó levelét ő felségének. A nagykövetet Obescalchi Viktor herczeg kamarás udvari kocsin kisérte a császári palotába, hol az őrség tisztelegve fogadta. A nagykövetet ezután gróf Hunyadi főczeremóniás mester bevezette a titkos tanácsosok termébe, honnét Mondel tábornok ő felsége hadsegéde szokásos bejelentés után a király szobájába kisérte. Ez alatt a nagykövet kisérte, mely szintén udvari kocsin jött a palotába, visszamaradt a titkos tanácsosok termében. A megbizó levél átnyujtása után a kiséret, mely Monson budapesti főkonzulból, Fane, Jerningham, Charlton, Milbanke követségi titkárok és Gonne katonai attachéből állott, szintén belépett a kihallgatóterembe s bemutattatott ő felségének.

— **A magyar kisbirtokosok** országos földhitelegyesületét létesitő bizottság végrehajtó albizottsága szombaton vagyis e hó 2-án délelőtt 10 órakor értekezletet tartott a képviselőház könyvtár-termében számos meghivott képviselővel együtt a czélból, hogy az alapitványgyüjtési mozgalomnak a megyékben s városokban való vezetésére fölkérendő bizalmi férfiak névsorát összeállitsa. A névsor összeállitásánál csupa oly egyének szemeltettek ki, kik, mint buzgó s köztiszteletben álló hazafiak, saját vidékükön az alapitványgyüjtés ügyét czélszerüen szervezni fogják és magát a gyüjtést befolyásuknál, tekintélyüknél s népszerüségüknél fogva kétség nélkül sikeressé teendik. Az értekezleten a képviselők köréből számosan vettek részt és a tanácskozás folyama alatt az egyesület ügye iránt minden oldalról lelkes hangulat és meleg érdeklődés nyilvánul. Mielőtt az emlitett névsor egybeállittatott volna, a végrehajtó albizottság bemutatta a részben már megnyert, részben még fölkérendő bizalmi férfiak számára kidolgozott utasitást, mely kijelöli a fennforgó különböző visszonyokhoz képest tetszés szerint követendő eljárási módokat. Ezzel kapcsolatban fölemlitjük, hogy a létesitő bizottságnál legujabban ismét több tekintélyes vidéki pénz- s hitelintézet bejelentette a létesitendő egyesület szövetségébe való belépése iránti készséget, s most már előre látható, hogy a fennálló vidéki pénz- s hitelintézetek, takarékpénztárak, hitel- és önsegélyegyletek közül alig fog egy is hiányozni az egyesület szövetséges tagjai köréből.

Országgyülés.

— A képviselőház ülése febr. 6 kán —

Elnök Ghyczy; jegyzők: Horváth, Molnár, Orbán.

A miniszterek közül jelen vannak: Tisza, Széll, Perczel, Péchy, Bedekovics, Trefort, Szende.

Napirendre következik a vámszövetségről s vámtariffáról szóló javaslat tárgyalása.

H o r á n s z k y Nándor szólal föl először, s előadja azon okokat, melyek őt — daczára annak, hogy a kormánypárthoz tartozik, a javaslat ellen beszélni késztik.

Utána K e r k á p o l y beszél. Szerinte a javaslatok iránya egyoldalu, mert csak a pénzügyi szempontokat tartja figyelemben, a közgazdászatiakat pedig mellőzi. Ebben találja a tervezet alaphibáját, melyből a többi is ered. Majd átmegy azon kérdés fejtegetésére, ha függnek-e össze a vámközösséggel elkerülhetlen bajok reánk nézve, s csatlakoznak-e azokhoz olyanok is, melyek kikerülhetők lennének. Mindenik kérdésre igenlőleg felel, amazokat compenzálandóknak, ezeket mellőzendőknek tartja. Nagy bajnak találja, hogy egyik sem történik, sőt az előbbinek még fokozása van czélba véve a vámemelésekkel. A vámtariffát azért sem helyesli, mert nem talál benne elvi következetességet. Meg van győződve, hogy a vámszövetség a másik félnek hasonlithatlanul nagyobb s teljesen ki nem elégithető előnyöket ad, ezért megengedhetlen, hogy elháritható hátrányaitól se mentessék az meg. Szavazatát ahoz köti, hogy nyer-e a kormány részéről megnyugtatást arra nézve, hogy az nem fog elzárkózni akarni az általa jelzett javitmányok elől.

Az ülés tovább foly.

A roncsoló toroklob-járvány ügyében.

Hirdetés.

A roncsoló toroklob betegségnek városunkban még mindig, és nem kevesebb számban esnek áldozatul, különösen a kisebb koru gyermekek közül, mely ragadós betegség terjedésének, s illetve az ennek folytáni gyakori halálozásnak meggátlása tekintetéből, az idejekorán való óvakodás és orvosi gyógykezelés lévén ajánlható: a hatóság — a járványbizottság javaslata folytán — ugy intézkedett, hogy az ezen járványos betegségben szenvedőket, a városi tiszti orvosok minden dij nélkül gyógykezeljék, s a roncsoló toroklobban levő szegény sorsu betegek részére, bármelyik gyakorló orvos által irott rendelvények, a városi gyógytárakban — mennyiben illetők fizetni nem tudnának — egyelőre a város jótállására azonnal kiadassanak. Hogy pedig ezen járvány kiválóbb kórtüneteit lehetőleg bárki is felismerhesse, s igy az idejekoráni óvakodásra s gyógyittatásra figyelemmel lehessen, — ezen hirdetéssel egybe kapcsolva közöltetik a lakossággal Dr. Zelizy Dániel urnak „Tudnivalók a roncsoló toroklobról“ czimü s a járvány bizottság által közlésre ajánlott irata.

Debreczen, 1878. február 1.

A városi tanács.

Tudnivalók a roncsoló toroklobról.

Dr. Zelizy Dániel debr. orvostól.

A járványosan uralkodni szokott toroklob — melyet roncsoló toroklobnak is neveznek — nem csak a mai kor betegsége. Az ókori görögök előtt is ösmeretes volt, kikhez iróik bizonysága szerint Egyptomból származott át. Az ujkori iratok szerint a 16 dik század óta minden században fellépett és dühöngött e járvány betegség Európának hol egyik, hol másik pontján. Hazánkban e században nem fordult elő járványosan, csak most jelent meg köztünk ilyenképen, miután a keleti Kárpátok szorosain ezelőtt mintegy 3 évvel Oláhországból átterjedt Erdélybe, a hol már nagymérvü pusztitásai után siralmassá tette a jelent és nagyrészben pusztává a jövőt.

Ha valahol a roncsoló toroklob első esetei feltünnek: azok előfordulását valamely, a levegőben levő ártalmas oknak kell tulajdonitanunk. De a legelső esetek után már egy második ok és mód is van, a betegség tovább terjedésére. Nevezetesen az ily betegek körül való tartózkodás, a mint szokták mondani a betegekkel való érintkezés. Igy történik, hogy a családoknál egy már beteg testvértől megkapja a másik tesvér, vagy a szülők egyike vagy mindketteje a roncsoló toroklobot, és megforditva. Mert e betegség ragadós.

E betegség sürübben és sulyosabban lepi meg a gyermekeket és pedig a 2-től 10 évig terjedő életkorban, — a felnőtteket kevésbé.

A kik torokfájásban más időkben is szokták szenvedni, toroklob-járvány idején másoknál is könnyebben megkapják e bajt, melynek egyszeri kiállása nem oltalmaz meg annak ismétlődése ellen.

Nincs megkimélve és biztositva e járványos betegséggel szemben a földfelületének egyik éghajlata sem; nincs a forró-, nincs a hideg, s nincs a mérsékelt éghajlat sem.

Tenyészik e betegség a legkülönfélébb talajok felett: mocsáros, posványos vagy a legtermékenyebb vidékeken, — magas vagy mély fekvésü helyeken, — folyók, tengerek partján, — kövér, agyagos vagy száraz homokos földeken.

És tenyészetének legpusztitóbb időszaka nincs sem télhez, sem nyárhoz, sem a többi évszakhoz kötve.

Legszorosabb összeköttetés van e járványos betegség és azon levegő tisztátlansága között, melyben legtöbbet vagyunk. Ugy hogy leghamarább kiüt e betegség a roszul vagy épen nem szellőztetett lakások megromlott levegőjében, gyárak, kaszárnyák, iskolák kellően nem gondozott helyiségeiben. De tiszta levegőjü szobákban, iskolatermekben nem fészkeli meg magát jobban, mint a szabadban sőt a jól szellőztetett lakásokban még inkább lehet ellene védekezni, mint a szabadban.

E czélra szolgáló eljárás a szobai légben foglalt ártalmasságoknak elpusztitása, a levegő fertőtlenitése. Ezt a feladatot igyekszünk megoldani a forró vasra öntött eczettel eszközölt füstölések által, a camphor vagy chlormész vagy az egyenlő mennyiségben vizzel kevert carbolsav oldatnak elpárologtatása által szobáinkban. Ezt lehet a többek között igen czélszerüen eszközölni a tisztitott terpentin-olajjal lapos edényben, például tálban, tányérban, kevert, s napokon keresztül együtt állani hagyott viznek a szobában vagy teremben párává változtatása által.

Ezen eljárás a következő: a világos és hideg helyen kiteendő tálba mintegy 2 liter közönséges viz közzé öntünk 6—8 evőkanálnyi tisztitott terpentin-olajat. A napos időben napvilágon állani hagyott olaj- és vizkeverék tetejéről pár nap mulva a terpentin-olajat leszedjük, a vele állott vizet pedig lakószobáinkban tányérba vagy tálba tesszük, hogy az ott párologjon el, vagy az ilyen vizzel a szoba földjét, padlóját is megöntözzük. A már egyszer használt terpentin-olajat pedig ismét egy pár napra a már emlitett módon vizzel összeöntve, világos és hideg helyen hagyjuk, s ezt a vizet ujra a terpentin-olaj leszedése után vesszük használatba. És ez igy megy mindig tovább. Ha jól fütött szobában tartanók az olaj- és vizkeveréket: az olaj maga párologna el, pedig nem arra van szükség, hogy ő párologjon gyorsan el — ámbár párája nem ártalmas — hanem arra van szükség, hogy a viz-zel maradjon mind addig érintkezésben, mig azt a lég javitására alkalmassá nem teszi. Ablak között legczélszerübb ezt a keveréket tartani.

E feladat megoldására vezető igen helyes ut és mód a toroklobos betegek kiürített torok-váladékainak ártalmatlanná tétele vizben feloldott vasgálicz (zöldgálicz) segélyével. E végből egy rész vasgáliczot nyolcz rész vizben oldunk fel. A hol hamarosan vasgáliczhoz jutni nem lehet: ott a torok-váladékot erős forrásba hozott, tehát fövő vizzel tesszük ártalmatlanná.

Ha a lakások levegőjének leggondosabb tisztitása mellett is valamely gyermek megkapná a járványos toroklobot: azt abból tudjuk meg idejekorán, hogy e betegségnek csiráit magában hordó gyermek egy-két nap is kedvetlen, nem elevenkedik s nem eszik mint rendesen, arczszine megváltozik, némely vonalak irányában megsárgul, szemei mintegy beesnek, azután torkában kisebb-nagyobb fájdalmat érezve, egyszer csak fázni kezd s gyengébb, vagy erősebb hideglelés közben kitör a betegség kezdetét jelentő forróság avagy láz. Néha ilyenkor már a nyak egyik, vagy másik oldalán valamely mirigy megdagadása is észrevehető. S ekkor elérkezett azon időpont, melyben az orvosi segély felkeresését életveszélyeztetés nélkül tovább halasztani nem lehet. Máskor erős nátha köhögéssel jelzi a betegség kitörését.

Egy legnagyobb baj azon körülményben rejlik, hogy a szülék járvány idején is hódolnak annak a máskor megbocsátható, — vagy többnyire büntetlenül követett szokásnak, hogy ne folyamodjunk mindjárt minden legkisebbért doctorhoz; a mint szokás mondani — hadd szokjék a gyermek a nyomorusághoz is.

Csakhogy járvány idején nincs csekélység! Vagy ha van is csekélység: azt kellő figyelembe nem venni, a legnagyobb hiba, melyet a legkeservesebb lakolással sem lehet többé jóvá tenni!

Első és fődolog tehát épen a csekélységeknek látszó változásokra ügyelni s rögtön orvosért küldeni.

Második kötelesség pedig a beteg gyer-

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Igaz is, nem is...

Régen történt . . . még akkor pörge bajuszu hetyke legény voltam s kalapomat félrevágva viseltem. Körülbelől huszonhárom éves lehettem s talán nem is hiszik olvasóim, felnőttem a nélkül, hogy ez ideig egy cseppet is éreztem volna abból a bizonyos érzelemből, a mit ugy neveznek, hogy s z e r e l e m.

Kinézésem után itélve, azt gondolhatnák kedves olvasóim, hogy én azzal a pörge bajuszszal s félrevágott csárdás kalappal bizonyosan gazdasági ispán, vagy valami parlagi gavallér voltam. Oh! világért sem! belmunkatársa voltam egy politikai lapnak. — Mint olyan egyén, kinek mindenféle bál, hangverseny, szinház és nyilvános összejövetel vagy mulatságban megjelenni olcsó privilégiuma van, használtam az alkalmat s megtörtént velem, hogy egy este bálban, szinházban, hangversenyen három helyt is jelen voltam. Legtöbbet látogattam azonban a szinházat; azt el nem mulasztottam volna a világ minden kincséért sem. Igen, mert nagyon bele találtam pillantani egy énekesnő bogárszemeibe s addig gyönyörködtem annak csalfán mosolygó pillantásaiban, — hogy azt vettem észre, mikép szeretem, forrón, szenvedélylyel, egész a bolondulásig.

Ő talán észrevette, hogy látcsövem az egész előadás alatt folytonosan reá van irányozva s még hamisabban kacsintgatott felém. Annak a gyönyörü éjsötét szempárnak tüzes sugarai egészen átmelegiték keblemet s epedve vágytam a pillanat után, melyben előtte térdre borulva kinyilvánitsam szivem érzelmeit. — De erre nem kinálkozott kedvező alkalom s megvallva az igazat, nem is éreztem elég bátorságot magamban, hogy szemtől-szembe megvalljam neki forró szerelmemet. Sok gondolkozás után arra a merész gondolatra vetemedtem, hogy én, ki életemben még csak egy négy soros verset sem kovácsoltam össze — verset irok hozzá, szerelmes verset s azt a helybeli szépirodalmi lapban közzé teszem — ő, ha nem irom is fölibe nevét, hanem csak annyit teszek oda, hogy „H o z z á“, — vagy „E g y s z i n é s z n ő h ö z“ bizonyosan rá fog ismerni, hogy az neki szól, s hogy azt én ő hozzá irtam. Be is küldtem a verset a szerkesztőséghez, de a szerkesztő azt a hizelgő kifejezést tette reá a szerkesztői üzenetekben, — hogy versem „s z ü l e t l e n s é g“ vagy ha jobban tetszik „s z a m á r s á g.“ Én azonban nem azért voltam szerelmes hogy e dolog visszariasztott volna megkezdett törekvésemtől, mert komolyan elhatároztam magamban, hogy annak az énekesnőnek megkell tudni, hogy bele egészen fülig szerelmes vagyok.

Félretettem azért minden férfiatlan bátortalanságot, tollat ragadtam s egy levélben megirtam hozzá, hogy megakarom látogatni. Ő azt válaszolta, szivesen lát. — Ki volt boldogabb e két szó elolvasásakor mint én? . . . . Szerkesztő principálisom akkor nap nem vehette semmi hasznomat; képes lettem volna még talán azt is megtagadni, hogy valaha tollat fogtam kezembe. Tizenegy órakor kellett volna a látogatást megtennem, én azonban nem gondoltam semmivel s már tiz órakor imádottam lakásán kopogtattam.

Beléptem az előszobába s ottan egy elegáns rózsaszinü hálóköntösbe öltözött hölgyet találtam. Arczán meglehetett látni az idők nyomát s hófehér házi fejkötője alól rendetlenül kicsüngő fürtein a kevésbé éleslátásu szem is észrevehette az ezüst erecskéket.

Azonnal eltaláltam, hogy a tisztes nőben ideálom kedves mamájához van szerencsém s nem is késtem neki nyájas arczczal előadni, hogy én N. N. kisasszonynál óhajtanám tiszteletemet tenni.

Igen, én vagyok uram, parancsoljon besétálni — lőn a nő válasza.

Szörnyen meglepetve érzém magamat e szavak hallatára s olyan formát gondoltam magamban, hogy e nő bizonyosan nagyot hall, vagy én vagyok süket s nem jól értettem szavait . . .

Azt is kezdtem hinni, hogy talán eltévesztettem a lakást, de a mint az előttem kitárt ajtóra fölpillantottam, ott láttam egy névjegyen, hogy „N. N. **é n e k e s n ő**.“

Ez még inkább növelé zavaromat, de azért nem hagytam föl az édes reménynyel, hogy a kedves angyalt bizonyosan benn fogom találni.

Vizsga szemmel tekintettem körül a szobában, de hasztalan minden fürkészés, ott az én matrónámon és egy kanári madaron kivül semmi élőlényt nem találhattam.

A hölgy helyet mutatott egy pamlagon s a mint leültem reá, eszembe jutott, hogy hallottam vagy olvastam valahol, hogy a ki szerelmes, bolond is az s ez axioma igazságát kezdtem tapasztalni magamon, egyátalában nem tudván megérteni, mikép lett kicserélve az én szinpadi tündérem e csunya vén banyával.

Azonban igyekeztem elrejteni zavaromat s látszólag nyugodtan kezdtem meg és folytattam a társalgást a nővel, kit figyelmes szemlélődés után némileg hasonlónak találtam ugyan lángoló szerelmem csábitó tárgyához, de annál legalább is husz évvel előbbi kiadásban.

Perczekig néztem arczának egyes vonásait s meggyőződtem végre, hogy szörnyen csalódtam, de abban nem csalódtam még sem, hogy e nő csakugyan N. N. énekesnő.

Eszembe jutott, hogy a szinpadon maszkirozott arczczal szokás megjelenni, mely mütétnek mesteri kezelése által némelyek oly ügyesen tudják kipótolni a mit a természet, vagy egészen megtagadott, vagy pedig az idők romboló hatása már teljesen semmivé tett...

Tisztult előttem a láthatár, s oszlani kezdett a hályog, mellyel szememet a szenvedélyes szerelem bevonta; láttam hogy eszményképem a maga valódiságában áll előttem. Egyet azonban még akkor sem birtam megérteni. Csodálkoztam nevezetesen rajta hogy az én csalogányomnak most olyan különös hangja van s szavait olyan csodálatos mammogással ejti ki. — Rájöttem azonban végtére erre is, a midőn — gondolám, — hogy bizonyosan valami fogfájásféle az oka e hangváltozásnak — mit bizonyitani látszott azon körülmény is, hogy az én volt ideálom — mert már ekkor magamban lemondtam róla — folytonosan egy battiste-zsebkendővel takargatta ajkait, melyek megnyiltával a szinpadon oly elragadtatással néztem azokat a gyöngysor fogakat...

Roppant részvéttel meg is kérdeztem tőle, hogy ugy e bár nagysád fogfájásban szenved? mire ő igennel válaszolt, azt hozván fel okul, hogy az énekesnők a hang tisztitása végett gyakran szoktak czukrot is használni, az pedig elismert dolog, hogy a fogaknak nagy ártalmára van.

Nem találván sem illedelmesnek sem mulatságosnak egy fogfájós nőnél sokáig mulatni, már épen ki akartam jelenteni, hogy nem alkalmatlankodom tovább, midőn a szoba ajtaján kopogtatás hallik s a „szabad“ szóra egy középkoru barna férfiu lép be, kiben azonnal fölismertem x. y nagyhirü fogorvost. Az orvos ur a mint rám pillantott, ugy látszott zavarba jött, a kisasszony pedig az orvosra is rám is villogó pillantásokat vetett s szintén zavarba jött, s igy csak az én confusiómat kell még ez állapotokhoz hozzá gondolni, mindjárt kitünik, hogy mind a hárman meg voltunk zavarodva.

E körülménynek tulajdonitom én aztán az orvosnak azon ügyetlenségét is, hogy midőn a szinésznőnek közelébe jutva, annak egy dobozkát titokban akart átadni, — azt elejté, melynek fedele fölpattanván, belőle egy hófehérségü ujdonatuj szép fogsor gurult lábaimhoz.

Én e spectáculumra vettem kalapomat s azon elhatározással távoztam el az énekesnőtől, hogy nála többé nem teszek látogatást. Midőn kiértem az utczára, ugy éreztem mintha hideg vizzel leöntöttek volna.

Meglehet hogyha e látogatást nem 10 hanem 11 órakor teszem, ezek máskép történhettek volna...

* * *

Azóta hosszu idő mult el . . . ma már deres bajuszom csorgóra áll s nem gondolok vele, hogy kalapom jobbra vagy balra billen-e fejemen; a fő csak az, hogy ott legyen.

Szerelmes csak egyszer lettem még ezután . . a feleségembe, — s midőn az anyjok ugy néha-néha azt a megjegyzést teszi rám, hogy bizony már maholnap a hamut is mamunak mondom, eszembejut ifjukoromból e kis történetke, melyet itt olvasóimnak röviden elbeszéltem.

T. . . i Sándor.

mekhez egészséges gyermeket nem bocsátani, vagyis a beteg gyermeket — a hol csak lehet — elkülöniteni, a többitől elszigetelni. Mert a beteg az ö szobája levegőjét ártalmas — mintegy mérgező anyagokkal fertőzi meg, melynek beszivása a testvér vagy játszótársnak könnyen életébe kerülhet. E fontos körülményt nem tudva, sokan elküldik gyermekeiket a beteg kis rokon vagy játszótárs meglátogatására; sőt néha még a roncsoló toroklobban elhaltat is gyermekkel megcsókoltatják. A minél vétkesebb könnyelmüség, vagy öntudatlanul biztosabban kierőszakolt veszély már e földön nem lehet, — járványos ragadós betegséggel szemben nincs is.

A beteg-látogatás nem járványos időbe való szokás. Azt ilyenkor kinek-kinek a maga és gyermekei érdekében el kell hagyni.

A beteg ágynemüit és ruháit pedig — további használat előtt — mindenesetre fertőtleniteni kell.

A vászonnemüek jó forró vizben leendő kimosatásuk előtt megáztatandók vagy clormész viz oldatában — melyet fél kiló clormészből 30 liter vizbe téve készitünk, — vagy fehér gálicz viz oldatában, a mely czélra egy rész fehér gálicz 8 rész vizbe teendő. Az ezen oldatok valamelyikében jól megáztatott vászonnemüek forró vizben mosandók ki.

Az ágynemüek, gyapjuszövetek, toll, lószőr fertőtlenitése, ártalmas anyagoktól megszabaditása biztosan eszközölhető mintegy 100°C-nyi meleg levegőben tartás által; biztosan eszközölhető kéngőzön (büdöskő) történt megfüstülés által is. A meggyujtott kénnel végrehajtot füstölések ugyan igen ajánlatosak, de az ily eljárások igen nagy vigyázattal és óvatossággal egybekötve lehetnek csak hasznosak. Mert a kéngőz beszivása az ép emberre is igen veszélyes.

Csekély értékü ruha stb. darabok tüzben megsemmisitendők.

A betegek által használt evő- és ivóeszközöket velök egy időben másoknak használni a legegyenesebb veszedelem volna; hanem azok is csak gondos tisztitás — forró vizben megmosás után bocsáthatók közhasználatba.

Ezen körülmények tudása után, s az azokból önkényt folyó szorgos elővigyázat mellett számos megbetegülés elkerülhető, — a tanács nélküli félelem helyét a kedélynek bizonyos nyugalma foglalja el, — a gyors segély alkalmazása által pedig a meggyógyulás leginkább biztositható.

Fővárosi hirek.

— **Az első udvari bál** Bécsben február 27-kén, a második pedig márt. 5-kén lesz; ez utóbbin már a királyné is jelen lesz. — **Az irók és müvészek bálja** Budapesten — mely a redout termeiben tegnapelőtt tartatott, — kitünően sikerült. — **A harmadik Rózsa** a rablógyilkosok fivére, ki eddig egy gőzmalomban mint becsületes molnárlegény szolgált, minthogy az uj pesti rablógyilkosság a Rózsa nevet gyanussá tette, elbocsáttatott szolgálatból. **Dr. Herich Károly** min. osztálytanácsos jegyet váltott Kammer Sarolta urhölgygyel, a „Vadászkürt" szálloda tulajdonosának leányával. — **Iranics** Kálmán müegyetemi hallgató és egyévesönkéntes, agyonlőtte magát.

Napi hirek.

— **Felhivás.** A kisebb polgári peres ügyekben való eljárásról szóló 1877. XXII. t. czikk a jelen évi mártius hó 1-ső napjával életbe lépvén, s azzal együtt a városi „b é k e", illetve k ö z s é g i b i r ó s á g n a k is müködését megkelletvén kezdeni; óhajtaná a városi hatóság e két birói tisztséget az idézett törvény 3. §-sa értelmében egyesitve egy vagy több mindentekintetben alkalmas s ugy a közbizalomnak, mint a reá néző birói teendőknek megfelelő egyénre ruházni, illetőleg ruháztatni: annálfogva felhivatnak mindazok, kik az emlitett béke s községi biróság gyakorlására magokban kedvet éreznek, s arra a törvényben előirt képességgel birnak, hogy f. é. február hó 10. napjáig polgármester urnál képességi bizonyitványaik felmutatása mellett jelentkezzenek. — Kelt Debreczenben 1878. február hó 4-én. A városi tanács.

— **Lapunk tárczájában** a szombati számban fogjuk megkezdeni Németország egyik legismeretesebb nevü koszorus irója, a pár hó előtt elhunyt **Hackländer Frigyesnek „A szerencse pillanata"** czimü érdekfeszitő két kötetes regényét. Előre is fölhivjuk ez élvezetes olvasmányra olvasóink figyelmét.

— A **Kertészeti egylet** f. hó 9 én szombaton d.u. 3 órakor a Czeglédutczai csarnokban választmányi ülést tart. T á r g y a k: pénztárnok választás s más folyó ügyek.

— **Törökné** szombaton leendő jutalomjátékára még egyszer felhivjuk a közönség figyelmét.

— **A „Polgártárs"** czimü, helyben megjelenő társadalmi és politikai heti lap szerkesztésében lényeges változás történt. A lap volt alapitója és szerkesztője, ki uj év óta mint főmunkatárs szerepelt, teljesen visszalépett s most a lap H a m a r L á s z l ó és Grünwald József urak közös kiadó tulajdonossága és szerkesztése mellett fog megjelenni. Hamar László ur neve az irodalmi téren előnyösen ismeretes, s belépése a szerkesztőségbe a lapra nézve határozott előnynek tekinthető, s jeles tolla bizonyára sok élvezetet fog a lap számára szolgáltatni. A lap hetenkint egyszer, vasárnap jelenik meg — s előfizetési ára 6 frt egy évre. — Ugy hirlik hogy a lap a jövő évnegyed kezdetétől fogva hetenkint kétszer fo megjeleni, a mi csak előnyére szolgáland. — Ajánljuk e lapot a n. é. közönség pártoló figyelmébe.

— **Bölcsészet.** Városunkban tartózkodó hazánkfia Dr. V e l l e n t s z e y M ó r, a ki a külföldi egyetemeken több éven át tüzetesen tanulmányozta a bölcsészetet, szivvel, lélekkel arra adta magát, két bölcsészeti munkát irt és adott ki, melyek által Német, sőt Francziaországban is magára vonta a szakavatottak figyelmét, — szándékozik a kollegium akadémiai tanfolyamában a most kezdődő 2. félévben K a n t v i l á g n é z l e t e felett előadást tartani, a mint a megállapitott leczkerendben jelezve is van, ö n k é n y t ajánlván magát fel főiskolánknak e tekintetben is szolgálatára lehetni. — Kant bölcsészete már közel száz év óta a legnagyobb tekintélyben áll s hatását éreztette mind a theologiával mind a jog és természettudományokkal is. Europa szerte ujra hatalmas lendületet vett Kant müveinek tanulmányozása. Dr. Vellentszey ur is sok éven át a legszorosabban foglalkozott ily tanulmányokkal s önállóságra és alaposságra tett szert. A hit és joghallgatók most megragadhatják e kedvező alkalmat s megismerkedhetnek tüzetesebben Kant világnézeteivel. Kivánatos hogy épen főiskolánkban is a bölcsészeti tudományok hova tovább nagyobb fejlődést nyerjenek.

— **Bulyovszky Károly** alezredes, a helyben állomásozó honvédhuszárság volt parancsnoka — ki városunkból Pécsre lett áthelyezve — ma tartja bucsuestélyét, a Király Mihály vendéglőjében. Az estélyen a helyben állomásozó honvéd tisztikar testületileg, a közös hadsereg tisztikarából pedig többen fognak részt venni.

— **Hirdetmény.** A főiskola akadémiai hallgatói a következő határnapok szoros megtartá ára figyelmeztetnek. Törvényolvasás, pályamunkák birálatainak, a nyertesek neveinek felolvasása stb. febr 9-én d. e. 9 órakor; előadások kezdete: febr. 11-én a délelőtti órákban; tandijbefizetés, aláiratás, beiratkozás végső napja ugyancsak febr. 11. bezárólag; pót és javitó vizsgák: febr. 23. d. u. 3 órakor az erre vonatkozó kérvények beadási ideje pedig febr. 20 délig. A z a c a d e m i a i i g a z g a t ó.

— **Dohányhistoriák.** Ez bizony még abban az időben történt, a mikor a hazafias eréyek közé tartozott a fináncznak a kijátszása. Pedig bizony elég nehezen ment. A ki jó szüz magyar dohányt akart pöfékelni, el lehetett rá készülve, hogy egy-két pipa magyar dohány talán drágábba kerülend neki a legfinomabb szultán török dohánynál. Mert hát volt ám szaglása annak a Bach korszakbeli fináncznak olyan, hogy már a harmadik szomszédból megérezte a nem trafikos füstöt. Ma is szigoruan veszik ugyan a tiltott magyar dohányt, de az 50-es évek alatt valódi istenkisértés volt, ha valaki font vagy mázsaszámra merte tartani az orrcsiklandó jó verpelétit. És mégis akadt ember sok, a ki inkább daczolt a fináncz ok fi nom szimatu orrával, s kitette magát a tetemesebb pénzbirságnak, semmint trafikot szitt volna. Voltak sokan, a kiknek szent fogadása tartotta, hogy soha az életben trafik dohányfüst nem fogja boszantani az orrát. Ilyen vo t többi közt X városban, — hol pénzügyőrség is volt, egy derék füszerkereskedő, ki a bolt melletti magazinban egy meglehetős nagy-águ hordóban tartotta a jó finom laskára vágott csetnekit. Azt hitte, hogy ha nem nagyon rejtegeti, annál kevésbé fedezik fel. Nem is fedezték azt fel soha, pedig egy izben közel volt hozzá, hogy feltedezzék. A pénzügyi biztos, a kinek a dohánycsempészet feletti felügyelet épen a ressortjába tartozott, sokszor bebe tekintgetett egy kis fris pletykára a boltba, — az elmaradhatatlan csibuk pipával együtt. Egy izben a mint ott beszélget a kereskedővel, azon veszi észre, hogy a dohánya szépen elfogyott. „Lesz oly szives egy pipadohányt adni?" fordul a barátságos gazdához. „Szivesen, tessék rátölteni, itt van" s leemeli a fedelet a szinig telt hordóról. A mi fináncz unk rátölt, de rettenetesen gondolkodóba esett s a gazdához fordulva mondá: „Ugyan az isten szent szerelmeért, hogy mer ennyi magyar dohányt tartani, hiszen ha valaki feljelenti, a fél boltja utána megy a büntetésnek." „Csak becsületes embereket szoktam belőle megkinálni", mondá minden zavar nélkül a kereskedő, mire a mi finánczunk nagyot nézett, elmosolyodott és tessék elhinni, hogy a mi kereskedőnket ugyan soha, de soha nem zaklatták sem meg nem birságolták a magyar dohányért, pedig azután is hordószámra tartotta. Van még készletben egy más e fajta historiánk, a mit azonban más alkalommal fogunk elmondani.

— **Halálozás.** Szallár Ferencz polgártársunknak Ilonka nevü kis leánya ma reggel 8 órakor meghalt; temetése holnap megy végbe. Vigasztalást kivánunk a keseredett szülőknek.

— **Köszönetnyilvánitás.** id. Vadon Sándorné (b. Jozsinsky háznál) küldött 2 kiló szalonnát és sertésaprólékot, Zoltán Ferenczné nagysága 1 hordó káposztát, 10 itcze babot, 10 itcze kását, 3 itcze mákot, 1 tál tepertőt, fogadják az árvák nevében hálás köszönetemet. Kacskovicsné.

— **A mult hó** 28-ról, Miskolczi Lajos főispán ur betegsége miatt elmaradt számonkérő szék ülése, ma délelőtt tartatott meg a városházánál, a főispán elnöklete alatt.

— **Szinházi hir.** Várady Antal drámájának „M ó z e s n e k" előadása máról elmarad, mivel Temesváry Lajos, ki e darabban a czim szerepet fogta volna játszani, hirtelen rosszul lett. Helyette a „T ü n d é r l a k M a g y a r h o n b a n" czimü népszinmüvet fogják előadni. —

— **A hires czigány-bál** az idén márczius 3-án fog megtartatni a „Korona" szálloda termeiben.

— **Az ujpesti rablógyilkosságban** a vizsgálat már annyira haladt, hogy vasárnapig be lesz fejezve. A meggyilkolt házaspárnak csak egy törvényes örököse van, Pajor testvére Debreczonből. Végrendeletre nem akadván, az örökös a hatóság közbenjárásával felvétette jegyzékileg a hagyatékot tegnap délután. Midőn a házban már mindent összeirtak, lementek a pinczébe és itt találtak egy ládát, mely ékszereket tartalmazott, de a legfenekén volt — a végrendelet a törvény-követelte módon boritékban lepecsételve. Az örökösnek tehát most várnia kell, mig a végrendeletet fel fogják bontani, melynek tartalmáról semmiféle tudomással nem bir. Egy távol rokon is él még, talán ennek is jut a végrendelet szerint a vagyonból.

— **Piaczi** alsó és felső árak 1878. febr. 5-én: 1 hektoliter buza 6.52—8.78 kr, 1 hektol. kétszeres 5.22—6.02 kr, 1 hektol. rozs 4.56—4.88 kr, 1 hektol. árpa 3.74—4.06 kr, 1 hektol. zab 2.62—2.94 kr, 1 hektol. tengeri 4.56—4.88 kr, 1 hektol. köles 4.88—5.22 kr, 1 hektol. köleskása 8.94 kr, 1 zsák burgonya 1.60 kr, 100 kilo szalonna 48, 49, 50 frt, 100 kilo háj 48, 49, 50 frt.

— **George Cruikshank** a hires rajzoló hosszas betegeskedés után meghalt Londonban. Cruikshank 1792-ben született s már hatvan évvel ezelőtt hiressé vált karikaturái által. Ő rajzolta a Boz-Dickens-féle regények népszerü karikaturáit. Róla beszélik, hogy egy izben, midőn a tükör előtt állva tanulmányok végett arczát mindenfélekép eltorzitotta, annyira megijedt önmagától, hogy borotvával akarta átvágni a nyakát. A müvész zsémbes s embergyülölő természetü volt, azért visszavonultan élt s kerülte kollegái társaságát. Önját már évek óta pihentette.

— **Nagy hajótörésről** érkezik hir Európába. A Metropolis gőzhajó, mely 250 mérnököt, munkást és munkaanyagokat vitt a madeira-marmorai vasut kiépitésére Braziliába, a mult hó 31-én elsülyedt a carrilicki öbölben. A hajó szerdán lyukat kapott s minden mentési kisérlet daczára másnap megfeneklett. Mint mondják 150 ember lelte halálát a hullámokban. A gőzös állitólag nem volt ut-képes.

A Debreczeni E. eredeti táviratai.

— **L o n d o n, febr. 7. Több lap reggeli kiadásában hozza azon Bombayon és Alexandrián keresztül táviratozott hirt, hogy az oroszok bevonultak Konstantinápolyba; azon hir hitelessége fölött ugyan kétség forog fenn, azonban azt állitják, hogy hivatalos közleményeken alapul.**

Athenben a külhatalmak azon biztositása következtében, hogy a görög török tartományokat védelmök alá veszik és a hellenismus kérdését a congressus elé viendik, a kormány elhatározta, hogy a török földre tört csapatok előnyomulását be fogja szüntetni.

Szerkesztői üzenetek.

T. Sándor urnak. Budapest. Küldeményét a mai számban hozzuk; köszönjük. Hasonló közleményeinek a „Tárczában" mindenkor szivesen engedünk helyet.

Felelős szerkesztő: **Szabó Antal.**

Az első debreczeni árverési intézetben

kedden jövő hó 12-én, következő tárgyak kerülnek árverésre, u. m. arany és ezüstnemüek, nevezetesen gyertyatartók, kehelyek, czukortartók, ibrikek és tálak; arany és ezüst órák, értékpapirok, nevezetesen érmelléki takarékpénztári részvények, szinházi látcsövek, puskák, revolverek, kiszivott tajtpipák, férfi és női ruhák, bujkák, beszőtt kendők, fehér-, asztal és ágy-nemüek, egy weckorára, több férfi- és női czipő stb.

Az elárverelendő tárgyak jegyzéke az árverést megelőző vasárnap s hétfőn bárki által megtekinthető.

Felkéretnek mindazok, kik tárgyaikat elárverelés végett beadni szándékoznak, hogy azt mindég szerda estig tegyék, mert akkor már csötörtökön a tárgyak a hirdetésben megjelenhetnek.

HIRDETESEK.

Farsangi jelentés!

ROCHLITZ és BEKE

Főpiacz és Bazár-épület szegletén XI. s XII. sz.
(**Kubinyi Kálmán-féle bolthelyiség**)
DEBRECZENBEN.

Báli belépők legujabb divat után készitve és bármely formába megrendelhető

Báli legyezők (Fecherek) nagy választékban 1.50 krtól 6 frtig

Női nyakkendők gyári áron.

Selyem és szőr fojtok

Fehér és szines férfi ingek

Franczia bali virágok nagy választékban

Férfi nyakkendők gyári áron.

Valódi franczia vállfüzők

Szalagok minden szinben

A közelgő farsangi idényre ajánljuk a t. helybeli és vidéki hölgy közönségnek, itt helyben egyedül nálunk **gyári áron kapható**, legujabb ezüsttel átszőtt és nyomatott franczia

TARLATANOKAT

egy vég 9 méter fehér 7 frt, szines 7.40 kr, szivárványozott 8 frt, nyomtatott valódi párisi 160 ctm széles, méterje 2 ft 30 kr.

Sima tarlatánok egy vég 1 forint 40 krtól feljebb, fehér és szines.

BÁLI RUHÁK

elkészitését elvállaljuk 24 frttól feljebb.

Midőn a n. é. közönség tudomására hozzuk, hogy tőszomszédunkban lévő helyiséget (**Kubinyi Kálmán-féle üzlet főpiacz és Bazár-épület szegletén**) minden benne található czikkekkel megvettük, azokat, mivel norinbergi és diszárukat tartani nem szándékozunk 1/4, 1/3, sőt 1/6 rész árban vagy a becsáron alól 50—60 %-al elárusitjuk.

Megemlitjük még, hogy jövő hó elején **női pipere, férfi fehérnemü és rövid áru** raktárunkkal az emlitett szomszéd helyiségbe átköltözünk, miért is összes czikkeinket addig is régi helyiségünkben (Bazár-épület XI. sz. a.) **gyári árban azaz tetemesen leszállitva** a nagyérdemü közönség rendelkezésére bocsátjuk.

Az uj helyiségben is reméljük, hogy t. vevőink igényeiket **ugy az árakkal, mint jó izléssel választott czikkünkkel** kielégiteni fogjuk, sőt nagy gyári házakkali összeköttetésünk alapján azon helyzetben vagyunk, **hogy helyben minden hasonnemü üzletekkel** ugy az árakra, mint a dusválasztékra nézve a versenyt előnyünkre kiállani fogjuk.

Fentebb emlitett sorainkat a nagyérdemü helybeli és vidéki közönség becses figyelmébe ajánljuk és kérjük, hogy állitásunk valódiságáról meggyőződjenek, minket próba látogatásukkal szerencséltetni méltóztassanak.

A nagyérdemü közönség becses pártfogásáért esedezve, maradunk teljes tisztelettel

Rochlitz és Beke.

Fehér és fekete báli női czipőkben nagy raktár.

Női kalapok, fejdiszek és reggeli fejkötők párisi és berlini eredeti minták után készitve

Alólirottak tisztelettel tudatjuk, hogy következő czikkeinket:

szines- és fekete-selyem, butorkelme, pamlag
és
futószőnyegeket

végeladás utján

tetemesen leszállitott áron eladni óhajtjuk.

Azon körülménynél fogva, hogy raktárunk ezen czikkekben jelenleg dusan van ellátva, a mélyen tisztelt hölgyvilág saját érdekében fekszik, e különös előnyöket, melyeket ezen végleges kiárusitás, az áruknak gyári, sőt még azon alóli leszállitása által nyujt, gyors és nagy mennyiségbeni vásárlások által, felhasználni.

Mély tisztelettel:

Rott Lipót és testvére.

Fekete és szines poule de soie 78 cm. (egy régi rőf) 1.40 krtól feljebb.
„ „ failok 78 cm. (egy régi rőf) 1.80 krtól kezdve.
Selyem matlassé minden szinben 70 kr.
Selymekben a legszebb esteli szinekkel nagy választ. szolgálhatunk.
Futó szőnyegek 25 krtól kezdve.
Pamlag szőnyegek 8 forinttól kezdve 100 forintig.
Butorkelmék 80 krtól kezdve 6 frtig.

(47) 2—3

Mintákkal kivánatra szivesen szolgálunk.

280. szám.

ÁRJEGYZÉKE

az „I S T V Á N" gőzmalom **készitményeinek.**

Készpénz fizetés mellett.

Árak ausztriai értékben
Költségmentesen
Debreczenben, kötelezettség nélkül.

Ingyen zsákkal.

		100 kiló
A.	Asztali dara nagyszemü	25.—
„	szinte 30 kilos zacskóval	25.30
B.	szinte apró szemü	25.—
„	szinte 30 kilos zacskóval	25.30
C.	Dara középszerü	23.40
„	szinte 30 kilos zacskóval	23.70
0.	Királyliszt	24.20
1.	Lángliszt	23.60
2.	Montliszt	23.—
3.	Zsemlyeliszt különös	22.20
4.	„ „	21.60
5.	Fehér kenyérliszt 1-ső rendü	20.60
6.	szinte 2-od „	18.60
7.	Közép kenyérliszt 1-ső „	16.40
8.	„ „ 2-od „	13.80
8½.	Barna „ 1-ső „	11.80
9.	„ „ 2-od „	11.—
10.	Lábliszt	8.20
10½.	Veres liszt	6.—
11.	Finom korpa **zsákkal**	4.60
„	„ **zsáknélkül**	4.—
12.	Durva korpa **zsákkal**	4.20
„	„ **zsáknélkül**	3.60
R. I.	Rozsliszt 1-ső rendü	14.80
R. II.	szinte 2-od „	14.20
R. III.	szinte 3-ad „	12.20
R. IV.	szinte 4-ed „	4.80
„ „ „	zsáknélkül	4.20
A. K.	Árpakása 00	31.—
„	szinte 0	26.—
„	szinte 1	22.—
„	szinte 2	17.—
„	szinte 3	15.—
„	Árpadara 5	20.—
A.	Árpa liszt 6	8.20

Debreczen, 1878. jan. 24.

A zsákok sulytartalma, — teljsuly tisztasulynak véve

A. B. C. 0—10 számig	85 kilo.	
11. 12.	60	„
R. I. — III. számig	85	„
R. IV. V.	60	„
Á. K. 00—5 számig	50	„
Árpaliszt	85	„

Legjobb minőségü milanói strahinó, gorgonzola, ementhali, hagenbergi, gróji, parmazán sajtok,

liptói és tátrai turó,

ajócska olajba (Sardienen) egész, tél és negyed szelenczékbe, orosz ajók, egész hordókba és részletbe, halikra (Caviar), angolna. Kelet tengeri hal szelenczékben, jóságában felülmulja a még eddig ösmert fajokat, tinhal, tengeri rák szelenczékben a legjutányosabb árban ajánl

(10) **Geréby Fülöp.**

Laptulajdonos **Molnár György.**

Kiadja és nyomatja **Kutasi I.** Debreczenben. 1878.